

der Naar efter Naar foreligget Forslag om militær Organisation. Naar jeg imidlertid, da jeg første Gang forelagde Forslag her om Intendanturkorpsets Ordning, gif bort fra dette, saa var det — hvilket ogsaa findes anført i Motiverne til Lovforslaget, der fremkom i Samlingen 1884—85 — kun fordi jeg med vore Forhold for Die ikke kunde tillægge dette Spørgsmaal nogen afgjørende Betydning, endvidere fordi jeg troede, at man lettere fik Forslaget til at gaa igjennem baade her og i det andet Thing, naar man undlod at optage Fordringen om fuldstændig militær Organisation for Korpset. Er dette imidlertid ikke Tilfældet, og tror man, at det kan have stor Betydning for Korpsets Fremtid at give det en militær Organisation, saa vil jeg ogsaa gjerne acceptere dette, da ogsaa jeg har fuld Tillid til de Mænd, som have tilraadet baade andre Ministre og mig at gaa den Vej, men da jeg selv har forelagt Forslaget uden den militære Organisation, saa kan jeg som sagt ogsaa acceptere det andet Forslag. Hvad der vil blive Resultatet i det andet Thing, tør jeg ikke udtale nogen Mening om; det vil jagtens ikke være rigtigt at lade dette have Indflydelse paa Afstemningen her, men jeg kan give den ærede Ordfører for Mindretallet Ret i, at der i det andet Thing er faldet Udtalelser, der tyde paa, at den af Flertallet foreslaaede Ordning kunde faae en mindre Tilslutning. Jeg vil imidlertid, som Sagen nu staar, tilraade at følge Flertallet paa dette Punkt. Det, som den ærede Ordfører for Mindretallet navnlig syntes at have at indvende derimod var, at denne militære Organisation let kunde give Anledning til Myndighedsstridigheder, men dette beror dog paa en Misforstaaelse. Det er ligeledes en Misforstaaelse, at det vilde være en hel ny Bane, noget fuldstændig Ukjendt, som man her kom ind paa. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at inden 1868 — baade i Krigen 1864 og i 1848—50 — stod der en Mængde Regnskabsførere ved Korpset, som vare forhenværende Officerer, der altid benævnedes med deres militære Titel: Kapitainer og Lieutenanter, og jeg har aldrig hørt Tale om, at det var uheldigt eller at der var nogen Fare deri. Jeg skal ogsaa anføre, at der for Dieblikket er 3 Mænd, der staa som Stabsintendant, som alle 3 ere forhenværende Officerer. De have været Kapitainer, og naar de nu blive Oberstlieutenanter, saa vil der ikke være noget særligt Fremmed for dem i den Titel. De ville faae den samme Charge, som hvis de vare vedblevne at være i Hæren. Paa den anden Side er der ganske vist en Del Mænd i Forpleiningskorpset, som

ikke ere komne ind ad den Vej, som nemlig ikke have været Officerer tidligere — det er ganske vist.

Jeg har ikke stillet Vædringsforslag til 2den Behandling, uagtet der var flere smaa Redaktionsforandringer, som jeg kunde ønske, hvad enten nu det ene eller det andet bliver vedtaget, men da det er ubestemt, hvad der vinder det høie Things Bifald, har jeg dog fundet det rigtigt at udsætte til 3die Behandling at stille disse smaa Forslag til Redaktionsændringer. Der staar saaledes i § 7 omtalt Kapitainer og Oberstlieutenanter „af Fodfolket“, men jeg tror ikke, at der er nogen Grund til at sammenstille Intendanturstabens Officerer med Fodfolkets, det er naturligere der at sætte: „Hærens“ øvrige Kapitainer og Oberstlieutenanter. I § 10 staar nævnt et Forhold, som skal ordnes „efter kongelig Anordning“, men som imidlertid i Virkeligheden ikke ordnes paa den Maade. Der er ligeledes Tale om senere, at Sekondlieutenanter „udnævnes“ i Forpleiningskorpset, det gjør de imidlertid ikke, de forsættes til Korpset; de ere eengang blevne „udnævnte“ i et eller andet Saaben og blive saa senere forsatte til Forpleiningskorpset. Der er saaledes forskjellige mindre Redaktionsændringer, som jeg ønsker foretagne ved 3die Behandling, og som jeg tænker, at jeg med Lethed kan opnaa Enighed om, hvad enten det ene eller andet Forslag vedtages.

Blom: Efter den ærede Krigsministers Udtalelser har jeg jo ikke Meget sat skulle tilføie; thi Hans Excellence udtalte sig saa tydeligt om Tingene, at jeg ikke tror, at der er Meget at føie til. Jeg vil kun gjøre den Bemærkning til min ærede kjøbenhavnske Kollega, Ordføreren for Mindretallet (Carstensen), at jeg ikke stønner rettere, end at, naar han ønsker Titlerne eller Stillingerne i Forpleiningskorpset ordnede paa den Maade, at Stabsintendant staar stbeordnet med Oberstlieutenant, Overintendant med Kapitan og Intendant med Premierlieutenant, saa stiller Sag'n sig dog noget simplere og lettere forstaaelig ogsaa for de Menige, naar man ligefrem kalder Vedkommende Oberstlieutenanter, Kapitainer og Premierlieutenanter. De Menige vide jo nemlig meget godt den Forskjel, der er paa dem med de hseblaa Kraver og dem med de røde Kraver, nemlig at de med de hseblaa Kraver skulle ikke staa, men de med røde Kraver skulle. De ville derimod have lettere ved at forstaa, hvor paa Lag i den militære Rangstige, at Vedkommende befinde sig, naar de benævnes med de sædvanlige Betegnelser,